

[Socialministeren.]

Henvendelse fra Arbejdsløshedsraadet, som man kan se af Bilag 4, hvor man beder om en Undersøgelse omfattende saavel de beskæftigede som de arbejdsløse, og hvori man ønsker oplyst for det første de paagældendes Køn, Alder og Fag o. s. v. — det kan man se af Bilagenes Indhold. Sagen var, dengang jeg modtog Arbejdsløshedsraadets Skrivelse, allerede gjort til Genstand for Overvejelse i Socialministeriet og paa Forhandling med Arbejdsløshedsdirektoratet og med Statistisk Departement, derfor kunde jeg saa hurtigt som den 23. Juni — den Art Forhandling er ikke helt lette at føre paa et saa vanskeligt Omraade som dette —, altsaa nøjagtigt knap en Maaned efter Modtagelsen af Arbejdsløshedsraadets Krav, anmode Statistisk Departement om at foretage Undersøgelsen.

En nærmere Udarbejdelse af Spørgeskemaet fandt Sted ved en Forhandling mellem Statistisk Departement og Medlemmer af Arbejdsløshedsraadet, Arbejdsløshedsdirektoratet og Repræsentanter for Arbejdsløsheds-kasserne paa et Møde den 7. Juli. Mit Forhold til denne Undersøgelse indskrænker sig til, at jeg efter Anmodning har givet Ordre til at lade iværksætte en Undersøgelse; jeg har ikke i fjerneste Maade givet Direktiver til nogen som helst Side med Hensyn til, hvad Undersøgelsen skulde omfatte. Selvfølgelig ikke, fordi der var nedsat et Udvalg af de sagkyndige til at undersøge dette Forhold. Jeg har overladt hele Udarbejdelsen af Statistikken til de sagkyndige, det vil i første Række sige Statistisk Departement i Samarbejde med Arbejdsløshedsraadet, der har ønsket Undersøgelsen.

En Minister kan vel ikke stille sig mere velvilligt til et Krav. Jeg har ikke gjort den allerfjerneste Indvending, jeg har givet Sagkundskaben fuldkommen frie Hænder i Henhold til den Anmodning, jeg havde faaet. Naar man fra de forskelligste Sider paastaar, at jeg har modsat mig en dyberegaaende Undersøgelse af den nuværende Arbejdsløsheds-situation, er det altsaa fuldkommen i Strid med Sandheden. Det vil enhver redelig Læser, selv om han ikke har fulgt den offentlige Diskussion, kunne se ved at læse de officielle Bilag.

Senere har imidlertid Ingeniør Julius Madsen i Artikler i Pressen saa sent som den 19. Oktober paastaet, at den Undersøgelse, der fandt Sted, ikke var fyldestgørende, og at det blev nødvendigt at foranstalte en ny Undersøgelse for at tilvejebringe Statistik over de arbejdsløses Anvendelighed i Produktionen. Som Afslutning

paa en Avispolemik mellem Hr. Julius Madsen og mig, en Polemik, i hvilken jeg ikke kunde give ham Ret efter de Oplysninger, jeg sad inde med, forespurgte jeg alligevel, ligeledes for ikke at faa Udseende af at ville modsætte mig en Undersøgelse, der var Rimelighed i, den 12. November — som man kan se af Bilag 9 — Statistisk Departement, hvorvidt det maatte antage, at man ved Indsamling af yderligere Oplysninger kunde give en væsentlig bedre Besvarelse af det af Hr. Julius Madsen stillede Spørgsmaal, end det var muligt paa Grundlag af de allerede stedfundne Undersøgelser, som jeg altsaa ikke havde blandet mig i.

Herpaa svarede Departementet i Skrivelse af 17. November, som man kan se i Bilag 10, at det efter Departementets Opfattelse ikke var muligt gennem en ny Undersøgelse at opnaa en bedre Besvarelse af det specielt af Hr. Julius Madsen stillede Spørgsmaal, end det allerede var sket.

Allerede den 2. November, altsaa 14 Dage før, havde imidlertid Arbejdsgiverforeningen og Industriraadet henvendt sig til Folketingets Udvalg, som man vil se af Bilag 8, og rettet Kritik mod Undersøgelsen af en anden Grund, nemlig fordi det ikke blev oplyst, hvor de mange, der nu var arbejdsløse, havde Beskæftigelse i de Aar, da Arbejdsløsheden var ringe. Det er det, som Venstre i Betænkningen kalder: Ministeriets Undersøgelse blev fastlagt og indskrænket saaledes, at Hovedpunktet ikke kom med.

Denne Henvendelse fra Arbejdsgiverforeningen og Industriraadet blev ikke sendt til mig, hvem man bebrejdede at have sinket eller modsat sig Undersøgelsen. Jeg fik først Kendskab til Henvendelsen en halv Snes Dage efter, at den var tilstillet Udvalget. Jeg kunde ogsaa paa dette Punkt kun henvise til Sagkundskaben, nemlig Arbejdsløshedsraadets Ønske om Undersøgelsens Omfang og Statistisk Departements Forhandlinger med Arbejdsløshedsraadet og Statistisk Departements Gennemførelse af den Undersøgelse, hvortil kom og kommer, at Arbejdsløshedsraadet netop har Repræsentanter baade fra Industrien og Arbejdsgiverforeningen, saa man maa da være berettiget til at gaa ud fra, at hvis der var særlige Ønsker om en Ændring eller dyberegaaende Undersøgelser end den, man var blevet enig om, var de kommet frem, da man forhandlede om det, og ikke som en Kritik flere Maaneder efter over for den Minister, der ikke anede, hvad disse Forhandlinger gik ud paa, fordi han lod Sagkundskaben udarbejde Spørgeskemaerne.

Naturligvis har de sagkyndige for-